

земельні банки не лише виділяють кредити під заставу нерухомості своїм клієнтам-фермерам, а й надають цілу низку послуг, пов'язаних з організацією обліку господарської діяльності, вивченням методів аналізу ефективності господарської діяльності та фінансового стану фермерських господарств, наданням інформації про ринок сільськогосподарських товарів і засобів виробництва. Місцеві земельні банки також консультують своїх клієнтів з різних аспектів розвитку їх господарства, разом з фермерами розробляють довгострокові програми підвищення ефективності виробництва, що в свою чергу допомагає визначити потреби в кредитах і можливості їх сплати.

Земельний ринок у країнах Центральної та Східної Європи перебуває в стадії формування, а тому активно не діє. З метою недопущення спекуляції землею, законодавством може вводитися мораторій на купівлю-продаж землі на 3-5 років, як це має місце в Угорщині, Румунії та Україні. Крім того, обмежуються права вільного розпоряджання землею шляхом введення обов'язкового використання землі для сільського господарства протягом п'яти років (Болгарія, Угорщина, Чехія і Словаччина). У більшості країн заборонено продавати землю іноземцям. Однак таке обмеження не чинне в Польщі, Югославії, Чехії та Словаччині.

На нашу думку, всі наведені елементи інфраструктури ринку землі, за певної правової підтримки, могли б функціонувати і на Україні, а це в свою чергу сприяло б більш ефективному використанню землі як основного засобу виробництва в сільському господарстві.

ТЕРОРИЗМ ТА ЙОГО ХАРАКТЕРНІ ОЗНАКИ

Коробка О.С., доцент, зав. каф. теорії та історії права

Після ряду терористичних актів у США слова тероризм, терорист не сходять з екранів телевізорів і сторінок газет та журналів.

Поняття терористичного акту визначене в ст.258 КК України. Скорочено це буде виглядати так: терористичний акт це – вбивства, вчинення вибухів, підпалів, замахів або інших дій небезпечних для життя чи здоров'я людей, а також погроза вчинити такі дії для досягнення політичної мети.

Зупинимось на деяких деталях, які відрізняють терористичний акт від інших схожих злочинів.

Важливою відмінною рисою тероризму є те, що він викликає загальну небезпеку, сіє страх і жах, напруженість в суспільстві і має публічний характер виконання.

При скоєнні інших злочинів розголос для злочинців небажаний. А тероризм без розголосу, без відкритого висування вимог не існує.

При нападі на державних і політичних діячів, при здійсненні вибухів та іншого злочинці можуть переслідувати різні цілі, але про тероризм можна говорити тільки тоді, коли метою злочину є порушити громадську безпеку, залякати населення, спровокувати війсьничий конфлікт, міжнародні ускладнення, досягти бажаного рішення від органів державної влади чи посадових осіб, або привернути увагу громадськості до певних політичних чи релігійних поглядів терориста (організації).

При тероризмі небезпечне насильство застосовується як правило відносно осіб або майна, а психологічному впливу піддаються інші особи. Дуже прикро, що терористи для здійснення цього впливу жертвами обирають ні в чому не винних людей, навіть дітей, жінок і людей похилого віку, а в Будиюновську навіть хворих людей, які у всі часи були недоторканими особами зі сторони навіть воюючих держав.

Це основні ознаки, які в їх органічній єдності створюють поняття терористичного акту, і відрізняють це явище від інших схожих злочинів.

ПРОБЛЕМИ ДІТЕЙ В УКРАЇНІ

Кошкар'єв О.В., ст. викладач каф. теорії та історії права

У 1991 році Україна стала незалежною суверенною державою і в ній почався процес розбудови нового демократичного устрою та ринкової економіки. Суспільство покладає вирішення цих питань на молодь.

Сьогодні діти в Україні є найбільш уразливою частиною населення. Незважаючи на заходи, які вживає держава, реальне становище дітей залишається важким і навіть погіршується.

Продовжує скорочуватись народжуваність і рівень її все нижчий за рівень смертності. Надзвичайно висока смертність дітей першого року життя. Кожного року Україна втрачає понад 16 тис. дітей віком до 14 років (через вбивства, самогубства, травми тощо).

Зростає кількість бездоглядних дітей. Щорічно понад 12 тисяч підлітків залишають сім'ї. Серед дітей сиріт і дітей, які залишилися без піклування батьків (близько 90 тисяч), лише 7 відсотків – круглі сироти. Частішають випадки вагітності неповнолітніх. Помітно зростає дитяча бездоглядність, злочинність, проституція, кількість самогубств.

В Україні понад 100 тисяч дітей з особливими потребами.

Поліпшення умов розвитку дітей має розглядатись як передумова сприятливого соціально-економічного і демографічного майбутнього, як проблема національного значення, що потребує першочергового вирішення.

Важливим досягненням у розумінні нових принципів щодо становища дітей у сучасному суспільстві є проголошення Генеральною Асамблеєю ООН 29 листопада 1989 р. Конвенції про права дитини, яка стала правовою основою для забезпечення благополуччя дітей.

Україна ратифікувала Конвенцію про права дитини, а 21 квітня 2001 року прийнятий Закон України "Про охорону дитинства".

На завершення слід відверто визнати, сьогодні в Україні існує проблема дитини. Для вирішення цієї проблеми її постійно необхідно розглядати на державному рівні в слідуючих площинах:

- Безбезпечення на законодавчому рівні всіх прав дитини декларованих Конвенцією ООН;

- Створення діючого механізму реалізації прав кожної дитини;
- Правам дитини, захисту та попередженню їх порушень надати особливий статус;
- Створення державного та незалежного громадського інформаційного банку даних про стан дітей в Україні.

ПРОБЛЕМИ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ В УКРАЇНІ

Коваленко Н, студ. (2 курс), наук. керівник: ст. викладач Кошкар'єв О.В.

Реформи, що відбуваються в Україні в суспільному, політичному та економічному житті, у першу чергу позначаються на неповнолітніх громадянах (дітях), на захисті їх прав і законних інтересів у дошкільних та навчальних закладах, на підприємствах, в організаціях та спеціальних установах.